

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/13537.

Érkezett: 2004 DEC 20.

Dr. Boros Imre

független

Országgyűlési képviselő

1358 Budapest, Széchenyi I. rkp. 19.

Tel.: (1) 441-5178, Fax: (1) 441-5188

IRÁSBELI KÉRDÉS

**Dr. Szili Katalin asszonynak,
az Országgyűlés elnöke
H e l y b e n**

Tisztelt Elnök Asszony !

A Házszabály 94. §-ának (1) bekezdése alapján írásbeli kérdést intézek Dr. Petrétei József úrhoz, az igazságügyi tárca miniszteréhez:

Kinek az érdekeit védi a Felszámolási Törvény, a felszámolandó cégek hitelezőinek, vagy más szereplők érdekeit ?

Tisztelt Miniszter Úr !

A rendszerváltás után született, és a gazdasági életet szabályozó törvényeink nagyon sok esetben hoztak létre klasszikus piaci értelemben vett összeférhetlenségi helyzeteket. Az összeférhetetlen helyzetbe került szereplők (sok esetben az állam köztisztviselői, közalkalmazottjai, vagy éppen választott testületek tagjai), olyan bizalmas információkhoz jutottak, amelyeknek komoly piaci értéke volt. A kísértésnek sokan nem tudtak ellenállni, így az összeférhetlenségen alapuló bennfentesség és a bennfentes információkkal folyó üzletek gyakorivá váltak. Miközben az ilyen bennfentesség tetemes hasznot hozott az információkkal kereskedőknek, az esetek nagy részében ennek kárvallottja az állam, vagy az önkormányzatok voltak.

Engedje meg Miniszter úr, hogy a teljesség igénye nélkül felsoroljak néhány a törvény által nem szankcionált bennfentességi szituációt:

- Hosszú ideig nem szankcionálta a törvény, hogy valaki a Jegybanknál és kereskedelmi bankokban egyaránt vezető tisztségviselő legyen (igazgatósági tag, felügyelő bizottsági tag, vagy fontos irányító részleg vezetője). Nyilvánvaló, hogy a jegybanki döntéseknek komoly üzleti hatása van, amit a kettős szerepben játszó személy kereskedelmi banki mivoltában akár a bank, akár saját részére pénzzé tehetett.
- A legutóbbi időkig a hatósági állatorvosok privát praxist is folytathattak, de a csak privát praxist folytató állatorvosoknak értelem szerűen nem volt hatósági jogkörük. A kettős funkcióban működő állatorvosok értelem szerűen uralták a piacot, hiszen

kivetnivalót gondolom saját munkájában nem találtak, de ha a hatósági jogkörrel nem rendelkező állatorvos működése zavarta köreiket, ott sok szabálytalanság adódhatott.

Visszatérve a felszámolási törvényhez és az abban fellelhető furcsaságokhoz. Hosszú ideig a bíróságok a csődkezeléssel és az azt követő felszámolás levezérlésével nagyon gyakran azokat a vállalatvezetőket bízták meg, akik csődbe és felszámolásba vitték a cégeket. Mondhatnám az volt a bevett gyakorlat. Ki látta ennek a kárát, az evidens, mert az az állam volt. Kik voltak a haszon élvezői, a is evidens, mert az évekig tartó felszámolási folyamatból a felszámolók húzták a legjobb hasznot, részint mert költségeiket térítették, részint mert ők rendelkezettek a vagyontestek értékesítéséről. Nem véletlen, hogy az állami felszámolási vagyontestek értékesítéséből a potenciális vagyontesteknek csak töredéke folyt be az államkasszába, és hitelezőkhöz. Virágzik viszont az ún. felszámolói „biznisz”. Az utóbbi években a kár emiatt elsősorban nem az államot éri, hiszen szinte elfogyott az állami vagyontest. Manapság komolyan sérülnek a magánvállalkozói érdekek is, miközben a felszámolói biznisz tovább virágzik. Sajnos az utóbbi időkben gazdaságunkban nagyon elszaporodtak a csődök és a felszámolások, és az ezzel kapcsolatos furcsa jogi esetek, az egymásnak ellentmondó bírói ítéletek. Az általam ismert számos esetből azt a konklúziót vontam le, hogy a felszámolási folyamatból változatlanul a felszámoló cégek jönnek ki jól, a hitelezők érdekei hátrányba szorulnak. Gyakori, hogy a folyamatban jóhiszemű üzleti tevékenységet folytató cégek károsodnak a felszámolók javára. Nem vagyok jogász, de felettébb furcsának tartom, hogy a felszámoló cégek kijelölése nem objektív, hanem szubjektív alapon történik. A felszámolót nem sorsolják egy felszámolói listáról mint a lottószámokat, hanem a felszámolást végző bíró jelöli ki, aki ismeri a felszámolásra kerülő cég gazdasági adatait. Nem mindegy tehát, hogy ki, melyik felszámolást kapja. Megalázó helyzetbe kerülhet a bíró egy olyan váddal szemben – akár alapos, akár alaptalan -, hogy a jó eseteket kedvenceinek adja. Különleges furcsaságok figyelhetők meg a felszámolási határozat időpontjának kijelölésében is. Gyakran előfordul, hogy a bíróságok a felszámolás kezdetét visszamenőleges hatállyal állapítják meg és a visszamenőlegesség nem néhány hetes, hanem esetleg egy évet is meghaladó. A jogi procedúra alatt azonban a cég működik, üzleteket köt, és a közönség semmilyen módon nem tudja, hogy a végén visszamenőleges hatállyal lesz majd felszámolva. Ügyfeleit (szállítóit) lehet ezzel a „megoldással” csőbe rántani, akik teljesítenek, és akiket a kötelezett ki is fizet annak rendje és módja szerint. A felszámolás visszamenőleges hatályú elrendelése után, azonban a felszámoló visszaköveteli a pénzt, mondván, hogy ezek az összegek a felszámolás időpontja után kerültek visszafizetésre. Fél évvel a visszadátumozott felszámolási időpont előtti tételek is visszakövetelhetők. Nyilvánvaló, hogy ily módon a felszámoló pénzhez jut, költségeire fedezete van, és talán már nem is annyira érdekli, hogy a hitelezők érdekében értékesítse a felszámolási vagyontest. Inkább arra támad érdekeltsége, hogy a felszámolási vagyontest mélyen áron alul keljen el. A csőbe rántott ügyfelektől a teljes összegeket kamatostól (büntető kamatostól) követelik vissza. A felszámolók itt jól jártak, amíg a hitelezők várhatnak a sorukra. Hosszan sorolhatnám a furcsa eseteket, de ehelyett inkább felteszem a másokkal együtt engem is érdeklő kérdéseket, és várom Miniszter úr szíves válaszát:

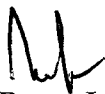
- 1) Helyes-e a gyakorlat, hogy a felszámolót a felszámoló bíró jelöli ki és nem egy véletlen kiválasztási módszert alkalmaznak a kijelöléskor ?
- 2) Helyes-e a gyakorlat, hogy a felszámolásról való döntés meghozatalához képest, a felszámolás időpontját akár évekre (időkorlát nélkül) is visszadatálják így jóhiszemű ügyfelek sora kerülhet hátrányos helyzetbe, terhükre mások gazdagodnak, miközben ők szerződéses kötelezettségeiknek eleget tettek.

- 3) Kötelezhető-e a felszámolási folyamatban a teljesítmény ellenértékének, és esetleg a vonatkozó büntető kamatoknak (jegybanki kétszeres) visszafizetésére aki a felszámolás tényéről, - neki fel nem róhatóan - a visszadatált időponttól számítva, csak hónapokkal, esetleg évekkel később értesül, mert semmiféle hivatalos közlés a felszámolás tényéről, vagy elindításáról addig nem jelent meg, a felszámoló bíró maga is a később visszamenőleges hatállyal felszámolt cég ügyvezetőjét ügyvezetőként kezeli, és ezért cselekményeiben semmilyen módon nem korlátozza, egészen a felszámolás visszadatált kimondásának, és a felszámolás ilyen tartalmú tényének a hivatalos közlönyben való megjelenésének napjáig.
- 4) Milyen mértékben feleltethető meg az 1-3 pontokban felsorolt joggyakorlat az EU jogi ajánlásainak.

Várom fentiekre szíves válaszát.

Budapest, 2004. december 20.

Üdvözlettel:

Dr. Boros Imre

